

[Lenger]

fornægtelse af kommunens alvorlige situation, en henvisning til den igangværende undersøgelse og, synes jeg, en undervurdering af konsekvenserne af den situation, kommunen står i.

Ministeren sagde, at Københavns kommune først havde grebet fat om tilpasningsproblemerne, som hun kalder dem, for 1984 og 1985. Det må jeg bestride. Den udvikling, den nedgang i serviceniveauet, der er foregået i Københavns kommune, har fundet sted i en del år. Allerede i 1983 skete der f.eks. samlede nedskæringer på budgetterne for magistratens 2. og 3. afdeling af størrelsesordenen 150 mill. kr. Det er meget følsomme områder, når vi ser på, hvordan befolknings sammensætningen er i Københavns kommune med mange svage, mange ældre og mange syge.

Ministeren fremhævede også det særlig store tilskud pr. barn i daginstitutionerne. Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at det jo ikke er tilfældigt, at det er nødvendigt – med den indkomstsammensætning, der er i Københavns kommune. Selv om ministeren gentager, at man har større gennemsnitsindtægter, skal det endnu en gang understreges, som jeg gjorde i min begrundelse for forespørgslen, at det drejer sig om det fiktive begreb, der hedder skattepligtig indkomst. Det udtrykker ikke folks faktiske formåen.

Ministeren fremhævede også, at Københavns kommune har særlig store udgifter til hospitalsvæsenet. Det er korrekt. Men det er ikke, fordi man specielt har en bedre service; det er, fordi der er flere ældre og flere syge i kommunen. Det manglede da bare, at Københavns kommune ikke skulle have større udgifter til hospitalsvæsenet.

Ministeren forudsiger en gunstig udvikling. Det kan godt være, at der er en vis lettelse på grund af udviklingen i befolknings sammensætningen, men den er for intet at regne i forhold til ikke mindst de problemer, der er opsamlet i Københavns kommune i de år, der er gået. Man kan jo ikke, fordi der er et faldende børnetal, skære proportionalt ned på skoler og daginstitutioner. Selvfølgelig kan man ikke det. Man kan ikke fyre en fjerdedel skoleinspektør, og skolerne skal vel også vedligeholdes, uanset om der er få eller mange børn. Der er opsamlet et enormt efterslæb på de områder i Københavns kommune.

Jeg lagde især mærke til, at indenrigsministeren helt gik uden om en række af de andre store klumper, der ligger i Københavns kommunes behov i de kommende år. Dem vil jeg komme ind på om lidt. Men jeg vil godt lige sige en enkelt ting om de mere generelle bemærkninger, som ministeren havde om indgrebene over for kommunerne. Det drejer sig bl.a. om, at man vil opsyge en eller anden stor likviditet, som påstås at ligge ude i kommunerne. Den likviditet, der ligger i kommunerne nu, er imidlertid ikke større, end likviditeten var i 1978. Ganske vist var det en anden regering, der sad dengang, men da nærede man ikke fra partiet venstres side nogen som helst angst for, hvad den likviditet kunne bruges til. Lige præcis det punkt, som ministeren nævner om overgangen fra refusion til bloktilskud, som der også er planer om fra starten af 1986, kan blive katastrofen for Københavns kommune, alt efter hvordan vægtingerne bliver lavet, men dem har vi ikke så gode erfaringer med indtil nu.

Jeg vil gerne nævne nogle flere af de problemer, som Københavns kommune vil stå over for i de kommende 6 år. Allerede i 1985 vil omkring 1.500 mennesker miste deres job som følge af budgettet. Før overborgmesteren forelagde sit budgetforslag for borgerrepræsentationen, var der sket faktiske nedskæringer på 210 mill. kr., svarende til 900 stillinger. Da samme overborgmester så havde lagt sig ned i håb om indenrigsministerens hjælpende hånd og i stedet havde fået en kurv, blev der skåret yderligere, svarende til 300–500 stillinger. Anlægsbudgettet er reduceret fra 971 mill. kr. til 928 mill. kr., svarende til et fald i beskæftigelsen på op mod 200 stillinger allerede i første led. Og så er dette altså kun for 1984 og 1985. Udviklingen har været i gang i flere år, og som økonomien ser ud, vil den forstærkes, hvis borgerrepræsentationen da overhovedet mener, at der kan lægges et balanceret budget.

Ministeren har også været ude med en påstand, som hun ikke gentog i dag, men som jeg synes er interessant: at Københavns kommune har beskæftiget 3.000 flere mennesker i 1983 end i 1980. Det er en sandhed med så store modifikationer, at det dårlig kan kaldes en sandhed. Nok havde Københavns kommune 55.600 ansatte i 1980, og nok var der 59.708 i 1983, men i 1984 var personalet nede på 57.814, i 1985 når det ned